

Tófalvi Előd

KENJETEK BE CARBONARA SZÓSSZAL
KINYITOTTAK A BÜFÉK A RÓMAI PARTON

utcákban jártunk
saroknyira a csökkenő vízszinttől
ment nekünk a nehézkes beszéd
jött ki rajtad az erős habzás
nyálkája a szónak
nedves talpad a kavicsok közt
algás sziklaüreg benned a nyelv
magaddal hoztad mint némaságot
lebegtél

ha einstein tusfürdőt bontott
lemosta a kvantumfizika hátát
miért ne lehetnék én a víz
mondd ezt most kitől olvasod
ezt most tényleg senkitől
nézd inkább a hámsejtekbe szívódást
ázását a bőrnek
termelődését a nyálnak
lassú összefutását a szájban
körözök még kicsit az anyajegyek kuiper-övében
lebegsz

HAJDAN AZ ÓRÜLT RÁZEBNEK SÖRFŐZDÉJE
VOLT DE A CÍMNEK EMLÍTÉSRE MÉLTÓ
VISZONYA NINCSEN A VERSSEL

nincsen izgalom a nyelvben
izgalom nincsen a nyelvben

a nyelvben nincsen izgalom
nyelvben a nincsen izgalom
a nincsen nyelvben nincsen izgalom
ha izgalom a nyelv nincsen
ha nyelv izgalom nincsen
ha nincsen izgalom a nyelv

a nyelvben izgalom van
izgalom van a nyelvben
van izgalom a nyelvben
nyelv van az izgalomban
izgalom nyelvben nincsen van
nyelv izgalomban van nincsen
izgalom
nyelv
van
nincsen
a
az
stb.

POEM ABOUT MY PLAY I NEVER WROTE

fúrótornyok nagyságával emlegetem apáinkat
elküldöm nekik a koordinátákat
oda temettem józsef testvéreit ki nem
mondott kérdéseket
küldök pálmalevélbe tekert
aszalt gyümölcsöt
zárakat a kertkapukra hol bemehetnek ki nem
száradt erdőségeket
zsírt az ajtószarkakra
csöndben jár hassanak éjszaka a szobák közt
akik megteremtettek minket

vitaminnal teli testeket
plasztikus masszákat
hogy egymás zsebében guberáljunk
kávézaccos kanállal induljunk útnak

fűrotornyok nagyságával emlegetem anyáinkat
elküldöm nekik elpazarolt időnk
kitakarítom a kanálisokat és
küldök nekik hajóroncsokat
üres apartmanokat
empire state buildinget
láthatatlan lápot
mocsarat a szemgolyóból
hogy megmutathassam mik vagyunk
amit ők hoztak létre és senki más

Árpád-híd, 2019

(146 x 200 cm, vegyes technika, kollázs, vászon)